

∞ Terezi A p. Kučera

Františkova ptačí škola

2 Terezi A p. Kučera

Františkova ptačí škola
podle J+J Denemarkových a JK Baby

Copyright:

Autor: Dvě Terezi A p.Kučera

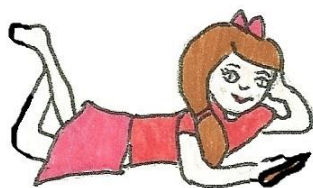
Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou
2014

ISBN:

978-80-7512-109-7 (ePub)

978-80-7512-110-3 (mobipocket)

978-80-7512-111-0 (pdf)

My se školy nebojíme,
psát se perem naučíme.

a A w h b B f B g l v C č č č č
d D d d d d d d e e e e f F f f
g G g g h H h h i i i i j J j j
k K k k l L l l m M m n N n n
o O o o p P p p q Q q q r R r r
s S s s t T t t u U u u v V v v
x X x x y Y y y z Z z z z z z ! ?

Číslice budeme psát
a do dvaceti počítat.

1 1 1 1 1 6 6 6 6 6 6
2 2 2 2 2 7 7 7 7 7 7
3 3 3 3 3 8 8 8 8 8 8
4 4 4 4 4 9 9 9 9 9 9
5 5 5 5 5 0 0 0 0 0 0

1. Konec velkých prázdnin

Za lesem hlubokým teče bystrá říčka,
přes říčku vede most a za ním vesnička.
Domečky a plno dětí v nich,
na stromech spousta ptáčků veselých
schovaných kdesi ve větvích.
Chystají se a štěbetají,
za chvíli daleko odlétají.
Je konec prázdnin, konec je hrám.
Není to konec našim pohádkám?
Už se to blíží! Něco nás tíží. Batůžek chystám.
Zítra to přijde, to je věc jistá!
Ráno musím brzy vstát a do školy se oblékat!
Těším se nebo netěším? Bojím se nebo nebojím?
Už něco znám a něco vím,
tak to snad zvládnou, ustojím!
Budíček! Vstávat! Už je to tady! Jde se!
Umýt se, oblékat, nasnídat! Do školy přece těšíme se!
Dnes je den veliký, je první září.
Děti jdou s rodiči??? (otázky) ve tvářích.
Paní učitelka už čeká na své žáčky.
Copak se dozvíme? Zpívejte pro prvňáčky!
Jen co všechny přivítá paní ředitelka,

větší žáci odejdou a nám paní učitelka
malé dárečky dává.
Co v nich bude? Hurá, sláva!
Knížka s velkými písmenky, guma, pero a sešit.
Máme se na co těšit!
„A taky barvičky,“ volají dětičky!
Není to prima? Jaká krása!
TŘÍDA 1. – nápis dveří hlásá.
Je nás tu dvacet bez dvou.
První den máme za sebou.
Co přijde dál? No, přece učení!
Jen všichni doufáme, že žádné mučení
ve školách dnes není,
i rodiče jsou trošku vyplašení.

2. První týdny ve škole

Měsíc září – odlétají vlaštovičky a my jdeme do školičky. Odlétají vlaštovky, na zádech máme aktovky.

To jsme my. Děti z Ptačic. Název je od slova ptát nebo pták? Jsme v první třídě, tak se budeme ptát. Chodíme do školy už více než týden. Docela to ujde. Z našeho „chobotu“ chodíme do školy čtyři prvňáci. „Chobot“ nebo taky „J“éčko, to jsou tři domy blízko sebe, které připomínají písmenko J nebo taky chobot, samozřejmě od slona.

Už máme docela dost učení. Takže nemáme čas zkoumat naše území. Kde je naše území? Naše území to je přece Jéčko, nebo taky „chobot“, chcete-li. Ale o tom už jsme přece mluvili. Tak zpátky k učení.

Naši rodičové chtějí, aby z nás byly děti vzdělané a chytré. A naše mladá paní učitelka Zvonečková nás vede kupředu mílovými skoky. Představujeme si veliké boty, které mohou dolétnout móóóc daleko. Určitě až za naši zahradu. Míle to je prý něco jako kilometr nebo metr? Ještě nevíme, co to přesně znamená. Ale jistotně to nebude ani veliký mílový krok, který udělá náš strejda Míla, když pospíchá na druhý konec od nás.

Dneska jedeme do města na nákup. Maminka říkala, že musíme nakoupit hóóódně moc tužek a pastelek vhodných pro prvňáčky. Mě totiž tužky velice chutnají na hlodání, pro což paní učitelka ani moje milá maminka nemají pochopení. Jsem asi králičí holčička, ale nějakým omylem se stalo, že vypadám jako lidské mládě. Markétka, co sedí vedle mě ve škole, má opravdickou králičí holčičku. Trošku jí závidím. Taky bych chtěla nějaké

zvírátko. Možná budu mít kočku. Ta je taky tak heboučká jako králíčí kožíšek. A ještě tak pěkně vrní.

Ve škole malujeme tužkou velké čáry, velké kruhy, rovné čáry, šikmé čáry. Taky zobeme zrníčka jako ptáčci. Procvičujeme si prstíčky a k tomu se učíme pěkné básničky. Už dokonce umíme namalovat jedničky. Brzy začneme počítat. Jen co se naučíme další číslice.